

BÀI HỌC 10

VAI TRÒ CỦA NGƯỜI QUẢN GIA

CÂU GÓC: “Bởi chưng Đức Chúa Trời chẳng gọi chúng ta đến sự ô uế đâu, bèn là sự nên thánh vậy” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:7).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Cô-lô-se 1:16-18; Hê-bơ-rơ 4:14-16; 3 Giăng 3; Sáng thế Ký 6:13-18; Khải huyền 14:6-12.

Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta để chăm sóc những gì Ngài ban cho chúng ta. Công việc này bao gồm chăm sóc những thứ chúng ta sở hữu và quản lý tiền bạc của chúng ta. Chức vụ quản gia thì đơn giản nhưng cũng phức tạp, và do đó rất dễ hiểu lầm. Tuy nhiên, Cơ Đốc nhân cũng như hội thánh không thể tồn tại hoặc hoạt động mà không có chức vụ này. Để trở thành một Cơ Đốc nhân cũng là một người quản gia tốt.

“Việc chăm sóc tốt đẹp tất cả những gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta không chỉ là một ý tưởng hay một triết lý. Thay vào đó, đây là tình yêu bằng hành động. Làm người quản gia tốt cũng là một sự lựa chọn của bạn. Sự lựa chọn này bao gồm sự đồng ý của bạn để làm việc cùng với Đức Chúa Trời và những người khác để chăm sóc các ơn phước của Ngài. Mỗi phần trong đời sống của chúng ta sẽ được thay đổi bởi sự lựa chọn của chúng ta để trở thành các nhà quản gia giỏi.” – Phỏng trích LeRoy E. Froom, *Stewardship In Its Larger Aspects* (Mountain View: CA, Pacific Press® Publishing Association, 1929), tr. 5.

Một số sự dạy dỗ quan trọng nhất về việc làm của người quản gia Cơ Đốc là gì? Tuần này chúng ta sẽ tìm hiểu thêm về chức vụ quản gia trong đời sống Cơ Đốc nhân. Chúng ta sẽ làm như vậy bằng sự so sánh thú vị: bánh xe ngựa.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU LÀ TRUNG TÂM

Đức Chúa Giê-su là trung tâm của Kinh Thánh (Giăng 5:39) và chúng ta cần phải thấy mình trong mối tương giao với Ngài. Là những người theo Chúa, chúng ta cần hiểu Đức Chúa Giê-su là ai và những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Ngài đã trả giá cho tội lỗi của chúng ta trên cây thập tự. Thật vậy, Ngài đã đến để “phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người” (Mác 10:45). Ngài có toàn quyền trên trời và dưới đất (Ma-thi-ơ 28:18), và mọi thứ đều ở trong tay Ngài (Giăng 13:3). Tên của Đức Chúa Giê-su vượt xa danh hiệu của những người khác, và một ngày nào đó, mọi đầu gối sẽ quỳ xuống để thờ phượng Ngài (Phi-líp 2:9-11).

“Đức Chúa Giê-su là trung tâm sống của tất cả mọi sự.” Phỏng trích Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 186.

Đấng Christ là trung tâm của chức vụ quản gia và nguồn sức mạnh của chúng ta. Quyền lực của chúng ta đến từ Ngài. Vì Ngài, chúng ta có một cuộc đời đáng sống, bày tỏ cho tất cả mọi người thấy Ngài là trung tâm quan trọng trong cuộc đời của chúng ta. Sứ đồ Phao-lô đã hiểu lẽ thật này. Ông có thể đã trải qua nhiều thử thách, nhưng dù ở đâu và điều gì đã xảy ra, ông vẫn có một ưu tiên để sống, “Vì Đấng Christ là sự sống của tôi, và sự chết là điều ích lợi cho tôi vậy” (Phi-líp 1:21).

Đọc Cô-lô-se 1:16-18; Rô-ma 8:21; và 2 Cô-rinh-tô 5:17. Những câu này cho thấy Đức Chúa Giê-su là trung tâm của tất cả mọi sự thế nào?

Không có người quản gia chân chính nào mà không có Đấng Christ là trung tâm (Ga-la-ti 2:20). Suy cho cùng, Đức Chúa Giê-su là lý do cho niềm tin của chúng ta vào “sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jê-sus Christ” (Tít 2:13). Và “Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài” (Cô-lô-se 1:17). Cũng như cái trục là trung tâm của bánh xe và gánh trọng lượng của cả chiếc xe, Đức Chúa Giê-su là trung tâm của đời sống người quản gia. Giống như một cái trục vững chắc cung cấp sự ổn định, cho phép bánh xe quay, Đức Chúa Giê-su cũng là trung tâm cố định và bền vững của đời sống chúng ta (Hê-bơ-rơ 13:8). Đó là lý do tại sao Đức Chúa Giê-su phán, “Vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được” (Giăng 15:5). Trung tâm của chức vụ quản gia không phải là trống rỗng mà là Đấng Christ đang sống, Ngài đang làm việc trong chúng ta để uốn nắn bản tính của chúng ta bây giờ và mãi mãi.

Làm thế nào bạn có thể chắc chắn rằng Đức Chúa Giê-su là trung tâm của đời sống bạn?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐANG LÀM GÌ CHO CHÚNG TA BÂY GIỜ?

Người ta thường không nghĩ đến đền thánh trong chức vụ quản gia. Tuy nhiên, đền thánh trên trời rất quan trọng đối với niềm tin của chúng ta, và chức vụ quản gia là một phần của niềm tin đó. “Sự hiểu biết đúng về chức vụ của Đấng Christ trong đền thánh trên trời là nền tảng đức tin của chúng ta.” Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 221. Vì vậy, điều quan trọng là chúng ta hiểu vai trò của người quản gia phù hợp với những gì Đức Chúa Giê-su làm cho chúng ta ở trên trời.

1 Các Vua 7:33 miêu tả một bánh xe ngựa. Chúng ta sẽ minh họa giáo lý của đền thánh là trung tâm của bánh xe. Trung tâm gắn vào cái trục và tạo sự ổn định cho bánh xe khi nó quay. Sự chết của Đức Chúa Giê-su (2 Ti-mô-thê 1:10) cho chúng ta sự hỗ trợ giống như cái trục hỗ trợ cho bánh xe. Sự chết của Ngài là nền tảng cho công việc Ngài trong đền thánh trên trời (Hê-bơ-rơ 6:19, 20) và là *sự vững vàng bền chặt cho đức tin của chúng ta*.

Bây giờ, chúng ta hãy tưởng tượng rằng phần trung tâm của bánh xe là một hình ảnh để giải thích công việc Đức Chúa Giê-su đang làm trên thiên đàng bây giờ. Phần trung tâm của bánh xe được khóa vào trục. Chúng ta đã học ngày hôm qua rằng bánh xe xoay quanh trục. Trục gắn bánh xe vào xe ngựa, và cũng làm cho chiếc xe an toàn.

Đọc 1 Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 4:14-16; Khải huyền 14:7. Các câu này nói gì về công việc của Đức Chúa Giê-su đang làm cho chúng ta hiện nay ở trên trời?

Công việc Đức Chúa Giê-su đang làm cho chúng ta ở trên trời giúp chúng ta hiểu sự thật về chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta khỏi tội lỗi và lời hứa của Ngài để làm cho chúng ta trở nên mới. Đức Chúa Giê-su hiện đang làm việc cho chúng ta trong nơi Chí Thánh trong đền thánh trên trời. Trong nơi Chí Thánh, chúng ta thấy luật pháp của Đức Chúa Trời và công việc Ngài làm như Quan án của chúng ta. Trong luật pháp của Đức Chúa Trời và trong công việc của Ngài như Quan án, chúng ta thấy lời hứa của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta bằng huyết của Đức Chúa Giê-su. Công việc của chúng ta là những người quản gia phải hướng dẫn mọi người đến lễ thật tuyệt vời này trong chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta.

Đọc Hê-bơ-rơ 4:14-16. Chúng ta có hy vọng nào từ công việc của Đức Chúa Giê-su trên trời cho chúng ta?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU LÀ TRUNG TÂM NIỀM TIN CỦA CHÚNG TA

Những gì Đức Chúa Giê-su đang làm cho chúng ta trên thiên đàng bây giờ thì rất quan trọng. Công việc của Ngài trên trời cho chúng ta biết lý do cho sự chết của Ngài trên thập tự giá. Và công việc của Đức Chúa Giê-su cũng cho chúng ta thấy lẽ thật tuyệt vời trong chương trình của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta khỏi tội lỗi và ban cho chúng ta sự sống đời đời. Vì vậy, chúng ta phải liên kết mọi sự dạy dỗ của Kinh Thánh với Tin Mừng là Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta khỏi tội lỗi. Lẽ thật quan trọng này cũng giống như trung tâm của bánh xe, và tất cả các giáo lý của chúng ta phải gắn liền với lời hứa phúc âm và sự cứu rỗi. Giống như cây cắm (spoke) của bánh xe, các giáo lý khác xuất phát từ lẽ thật tuyệt vời của sự cứu rỗi bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su.

“Đức Chúa Giê-su chết trên thập tự giá để trả cho tội lỗi chúng ta. Lẽ thật này là trung tâm của tất cả những gì chúng ta tin. Chúng ta phải nghiên cứu ơn cứu rỗi tuyệt vời này, sau đó chúng ta sẽ lớn lên trong ân điển của Đức Chúa Trời và trong sự hiểu biết Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 5, tr. 1137.

Đức Chúa Giê-su nói gì khi phán Ngài là “Lẽ Thật” (Giăng 14:6)? So sánh với Giăng 17:17? Chúng ta phải làm gì với lẽ thật? 3 Giăng 3.

Giáo lý của chúng ta ảnh hưởng tới cách chúng ta sống. Đó là vì giáo lý không chỉ là ý tưởng. Tất cả những lời dạy dỗ chân thật đều dựa vào lẽ thật về Đức Chúa Giê-su. Chúng ta là những người Cơ Đốc Phục Lâm xuất phát từ những gì chúng ta tin. Giáo lý của chúng ta đến từ Kinh Thánh.

Vai trò của người quản gia là làm theo lẽ thật của Kinh Thánh, và như vậy sẽ làm cho đời sống chúng ta tốt đẹp hơn. Sứ đồ Phao-lô nói chúng ta phải từ bỏ “Vi anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Giê-su) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỏ dành, mà phải làm nên mới trong tâm chí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật” (Ê-phê-sô 4:21-24).

Câu này cho chúng ta thấy không phải chỉ biết lẽ thật nhưng phải sống theo lẽ thật. Là người quản gia tốt không phải chỉ tin tưởng vào những lời dạy đúng, mà chúng ta phải sống theo lẽ thật trong đời sống và trong sự giao tiếp với những người khác.

SỨ ĐIỆP BA THIÊN SỨ

Có bao nhiêu lần trong Kinh Thánh Đức Chúa Trời cảnh báo mọi người rằng đời sống trên trái đất này sẽ kết thúc? Chỉ có hai lần. Lần đầu tiên, Đức Chúa Trời đã cảnh báo Nô-ê (Sáng thế Ký 6:13-18, Ma-thi-ơ 24:37). Và lần thứ hai, Ngài đã cảnh báo chúng ta qua Sứ điệp Ba Thiên sứ (Khải huyền 14:6-12). Những sứ điệp này cho chúng ta thấy những gì sẽ xảy ra trong tương lai. Bây giờ chúng ta hiểu nhiều về những sứ điệp này hơn là chúng ta hiểu trong quá khứ, nhưng lẽ thật của các sứ điệp thì vẫn vậy. Đó là chúng ta được xưng công bình bởi đức tin [được làm đúng với Đức Chúa Trời] trong Đấng Christ. Đây chính là “lẽ thật của sứ điệp thiên sứ thứ ba.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 190. Nói cách khác, ở trung tâm của lẽ thật hiện đại của chúng ta, sứ điệp mà chúng ta được kêu gọi để rao truyền cho thế giới, là Đức Chúa Giê-su và sự hy sinh vĩ đại của Ngài cho chúng ta trên thập tự giá.

Hãy đọc Khải huyền 14:6-12. Ý tưởng quan trọng nhất của các sứ điệp này là gì? Những sứ điệp này nói gì với thế giới? Trách nhiệm của chúng ta là gì đối với những sứ điệp này, và chức vụ quản gia phù hợp thế nào trong những sứ điệp này?

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, sứ mạng của chúng ta là chia sẻ lẽ thật của Sứ điệp Ba Thiên sứ để chuẩn bị cho sự Tái lâm của Đức Chúa Giê-su. Người ta phải lựa chọn để quyết định về sự sống đời đời. Đó là vai trò của người quản gia làm việc cùng với Đức Chúa Trời để chia sẻ lẽ thật của Ngài với những người khác (2 Cô-rinh-tô 5:20; 2 Cô-rinh-tô 6:1-4).

“Theo một nghĩa đặc biệt, tín đồ Đốc Phục Lâm đã được đặt trên thế giới như những người lính canh và mang ánh sáng. Đức Chúa Trời đã ban cho họ lời cảnh báo cuối cùng cho một hành tinh sắp chết. Lẽ thật tuyệt vời này đang chiếu soi vào tâm trí họ. Họ được giao cho công việc nghiêm trọng nhất: rao truyền Sứ Điệp Ba Thiên sứ. Không có công việc nào có tầm quan trọng lớn như vậy. Họ không được cho phép việc gì khác thu hút sự chú ý của họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 9, tr. 19.

Làm thế nào, khi rao truyền sứ điệp này cho thế giới, chúng ta có thể chắc chắn rằng chúng ta đặt Đức Chúa Giê-su và sự hy sinh của Ngài lên trên hết và là trung tâm của sự rao truyền?

CHỨC VỤ QUẢN GIA

Đức Chúa Giê-su muốn chúng ta sống đời thánh thiện. Đời sống của Ngài minh họa “sự thánh thiện” và chức vụ quản gia tối hậu sẽ như thế nào. Chúng ta nên sống để làm vui lòng Đức Chúa Trời, kể cả cách chúng ta quản lý tất cả những gì chúng ta được giao phó (Hê-bơ-rơ 9:14). Sau đó, chúng ta sẽ bày tỏ một đời sống thánh thiện, giống như Đức Chúa Giê-su đã làm. Chức vụ quản gia là một biểu hiện của sự thánh thiện đó.

Hãy đọc 1 Phi-e-rơ 1:15, 16 và Hê-bơ-rơ 12:14. “Phải thánh” (1 Phi-e-rơ 1:15) và “nên thánh” (Hê-bơ-rơ 12:14) có nghĩa là gì? Và những ý tưởng này có liên quan gì đến việc làm người quản gia của mọi thứ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta?

Chúng ta hãy trở lại hình ảnh cái bánh xe. Chúng ta sẽ dùng nó để giúp chúng ta hiểu ý nghĩa của việc hành động như một người quản gia tốt. Người La Mã biết rằng bánh xe sẽ bền hơn nếu một dải sắt mỏng được đặt xung quanh vành bánh xe. Vành xe là vòng ngoài cùng của bánh xe. Người chế tạo bánh xe đã nung nóng dải sắt cho nó giãn ra vừa đủ cho vành bánh xe. Sau đó bánh xe được nhúng vào nước lạnh. Nước lạnh giúp dải sắt co lại xung quanh bánh xe. Bánh xe được đặt vào xe ngựa. Nó được dùng trong các cuộc đua và trong chiến tranh. Dải sắt xung quanh bánh xe chạm vào đường khi bánh xe quay.

Dải sắt xung quanh bánh xe là một hình ảnh giúp chúng ta hiểu công việc người quản gia cho Đức Chúa Trời. Đây là lẽ thật, khi đời sống thiêng liêng của chúng ta va chạm vào đời sống vật chất. Đó là lúc đức tin của chúng ta gặp những khúc gỗ ghề của đời sống qua sự thành công hay thất bại. Vì vậy, công việc của chúng ta như người quản gia là lớp vỏ bọc bên ngoài mà mọi người đều nhìn thấy. Người ta chú ý đến cách chúng ta chăm sóc mọi thứ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Họ thấy chúng ta sống để làm vui lòng Ngài. Những gì chúng ta làm và nói mỗi ngày ảnh hưởng tới cuộc đời của người khác giống như dải sắt trên bánh xe chạm vào đường.

Những gì chúng ta làm có rất nhiều quyền lực. Mọi người nhớ những gì chúng ta làm. Vì vậy, hành động của chúng ta phải ở dưới sự điều khiển của Đức Chúa Giê-su. Chúng ta phải tin rằng Đức Chúa Trời giúp chúng ta sống dưới sự điều khiển của Đức Chúa Giê-su. Kinh Thánh hứa, “Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi” (Phi-líp 4:13).

Cuộc đời bạn bày tỏ Đức Chúa Giê-su cho người khác thế nào? Làm thế nào bạn có thể để cho đời sống thánh thiện của Ngài bày tỏ trong đời sống của bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Bạn nghĩ sau một thời gian việc gì sẽ xảy ra cho bánh xe? Các bánh xe trở nên cũ kỹ khi chiếc xe được dùng nhiều lần, và các dải sắt trên bánh xe sẽ dần ra và rớt ra khỏi vành. Sau đó, chúng cần phải được sửa chữa, và đặt lại trên bánh xe.

Đặt dải sắt trở lại trên bánh xe là một chữ gọi hình. Điều đó giúp chúng ta hiểu được rằng Đức Chúa Giê-su phải cắt tội lỗi ra khỏi đời sống của chúng ta và đặt lại chúng ta trong chương trình của Ngài khi chúng ta rớt ra xa chương trình đó. Làm cho chúng ta thích hợp với chương trình của Ngài là Ngài làm cho chúng ta nên thánh. Việc đưa trở lại chương trình của Đức Chúa Trời đôi khi khó khăn và đau đớn. Đó là vì Chúa đang thay đổi chúng ta. Sự thay đổi này có thể bao gồm cách chúng ta dùng tiền của, đối xử tử tế với người khác, và cách chúng ta làm công việc của mình.

Thật không dễ dàng để đặt dải sắt lại trên vành bánh xe sau khi nó đã dần ra, và không phải lúc nào chúng ta cũng dễ dàng thay đổi. Hãy suy nghĩ về Phi-e-rơ. Môn đồ Phi-e-rơ đi khắp nơi với Đức Chúa Giê-su. Nhưng ông đã không bao giờ nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su sẽ nói những lời này với ông, “Song ta đã cầu nguyện cho ngươi, hầu cho đức tin ngươi không thiếu thốn. Vậy, đến khi ngươi đã hối cải, hãy làm cho vững chí anh em mình” (Lu-ca 22:32). Một thời gian ngắn sau đó, Phi-e-rơ quay lưng lại với Đức Chúa Giê-su. Rồi Phi-e-rơ thay đổi và trở lại cùng Ngài. Nhưng Phi-e-rơ chỉ thay đổi sau khi trải qua một kinh nghiệm xấu. Sau đó, Phi-e-rơ có thể tiến tới trong đời sống mới. Và đời sống mới đó với Đức Chúa Giê-su. Nhưng đời sống mới này chỉ xảy ra sau khi Đức Chúa Trời đã “đánh bẹp” sự yếu đuối trong cuộc đời của Phi-e-rơ.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Làm thế nào sự nên thánh kết hợp với sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su, “Nếu ai muốn theo ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày vác thập tự giá mình mà theo ta” (Lu-ca 9:23)? Đức Chúa Giê-su có ý gì khi Ngài phán rằng chúng ta phải sẵn lòng để chết trên cây thập tự? (Đọc Ga-la-ti 6:14 để gọi ý.) Hình ảnh “đóng đinh trên cây thập tự” giúp giải thích ý nghĩa của việc trở nên thánh? Như bày tỏ trong 1 Cô-rinh-tô 2:16, làm thế nào nên thánh giúp chúng ta suy nghĩ giống như Đức Chúa Giê-su?
2. Làm thế nào những kinh nghiệm xấu có thể dạy chúng ta những bài học hùng hồn về đời sống Cơ Đốc nhân và sự đi theo Chúa?